

Regulacja energetyki – słuszny interes strony w zmianie taryfy. Wyrok Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 12 marca 2012 r. w sprawie XVII AmE 170/11

- 1. Zmiana taryfy na ciepło u wytwórcy, od którego powód kupuje ciepło, stanowi słuszny interes strony wnioskującej o zmianę taryfy na przesył ciepła w rozumieniu art. 155 k.p.a. w zw. z art. 27 ust. 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryfy oraz rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło.**
- 2. Wprowadzenie nowej taryfy przez wytwórcę energii cieplnej kupowanej przez powoda, która wprowadzała wyższe stawki o 9,9 procent stanowi nieprzewidzianą, istotną zmianę warunków wykonywania przez przedsiębiorstwo energetyczne działalności gospodarczej w stosunku do momentu zatwierdzenia dotychczasowej taryfy, umożliwiającą zmianę taryfy wprowadzonej do stosowania w trybie określonym w art. 47 Pe.**
- 3. Dokonanie analizy i oceny skutków ekonomicznych zmiany taryfy jest obowiązkiem organu regulacyjnego.**

Decyzją z 20.08.2009 r. pozwany Prezes Urzędu Regulacji Energetyki – po rozpatrzeniu wniosku powoda G. w sprawie zmiany taryfy na przesył ciepła zatwierdzonej decyzją Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 12.03.2009 r. – postanowił odmówić zmiany decyzji z 12.03.2009 r. w zakresie zmiany wysokości stawek opłat za usługi przesyłowe zawartych w taryfie dla ciepła, zatwierdzonej ww. decyzją.

Z dokumentów przedłożonych w toku postępowania administracyjnego wynika, iż zatwierdzona taryfa dla wytwórcy ciepła skutkuje wzrostem kosztów zakupu ciepła. Wzrost cen ciepła u wytwórcy, od którego powód kupuje energię cieplną, wpływa na poziom kosztów strat powstających podczas przesyłania i dystrybucji ciepła zakupionego od wytwórcy, przyjętych do kalkulacji stawek opłat za usługi przesyłowe w taryfie powoda. Tym samym na wniosek powoda (przedsiębiorcy G.) z 22.07.2009 r., na podstawie art. 61(1) w zw. z art. 155 k.p.a. zostało wszczęte postępowanie administracyjne w sprawie zmiany decyzji Prezesa URE z 12.03.2009 r., w zakresie zmiany wysokości stawek opłat za usługi przesyłowe zawartych w taryfie dla ciepła zatwierdzonej ww. decyzją, ze względu na wprowadzenie z dniem 1.09.2009 r. kolejnej taryfy dla ciepła opracowanej przez wytwórcę, od którego powód kupuje ciepło dla odbiorców. Prezes URE odmówił zmiany decyzji z 12.02.2009 r. w zakresie zmiany wysokości stawek opłat za usługi przesyłowe. Powód wniósł odwołanie od decyzji organu regulacyjnego do Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (SOKiK). SOKiK na podstawie zebranego w sprawie materiału uchylił zaskarżoną decyzję Prezesa URE.

Sąd przyjął stanowisko, zgodne z art. 155 k.p.a., gdzie w przypadku praw nabytych, na mocy decyzji administracyjnej (ostatecznej), decyzja taka może być w każdym czasie za zgodą strony uchylona lub zmieniona przez organ administracji publicznej, który ją wydał, jeżeli przepisy szczególne nie sprzeciwiają się temu i przemawia za tym interes społeczny lub słuszny interes strony. Sąd uznał, iż

zmiana taryfy na ciepło u wytwórcy, od którego powód kupował ciepło stanowi słuszny interes strony, wnioskującej o zmianę taryfy na przesył ciepła. Sąd ponadto wskazał, iż powód nie mógł przewidzieć wzrostu kosztów zakupu ciepła u wytwórcy (uzasadniających wzrost opłat za przesył), a tym samym nie mógł w chwili składania wniosku o ustalenie taryfy za przesył ciepła, wiedzieć, iż taka zmiana w przyszłości będzie konieczna na co wskazywał pozwany Prezes URE. Ponadto sąd przywołał art. 27(1) rozporządzenia Ministra Gospodarki z 9.10.2006 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryfy oraz rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło (Dz.U. Nr 193, poz. 1423) jako przesłanki konkretyzującej pojęcie słusznego interesu strony. Sąd uznał tym samym, iż w przypadku nieprzewidzianej (wzrost kosztów ciepła u wytwórcy) istotnej (powodującej wzrost kosztów przesyłu ciepła) zmiany warunków wykonywania działalności gospodarczej jest możliwa zmiana taryfy wprowadzonej do stosowania w trybie określonym w artykule 47 Ustawy Prawo Energetyczne. Tym samym w ocenie sądu wprowadzenie od 1.09.2009 r. nowej taryfy przez wytwórcę energii cieplnej kupowanej przez powoda, która wprowadzała wyższe stawki o 9,9 procent stanowiło nieprzewidzianą, istotną zmianę warunków wykonywania przez przedsiębiorstwo energetyczne działalności gospodarczej w stosunku do okresu, kiedy została zatwierdzona dotychczasowa taryfa. Zdaniem sądu pozwany – Prezes URE nie wykazał, że w 12.03.2009 r., powód, składając wniosek o zatwierdzenie swojej taryfy, miał przesłanki (wiedzę odnośnie wzrostu cen ciepła u wytwórcy) do uwzględnienia tej podwyżki. Sąd ponadto wskazał, iż prawie 10 procentowy wzrost cen ciepła znacznie przekracza skalę ogólnej inflacji, co pozwala uznać ją za istotną. Sąd wskazał również, inaczej niż twierdził Prezes URE, iż z art. 27(1) rozporządzenia nie wynika, aby dokonanie analizy i oceny skutków ekonomicznych zmiany taryfy było obowiązkiem wnioskodawcy – powoda. Przeciwnie treść tego przepisu, w kontekście art. 47 Ustawy Prawo Energetyczne sugeruje, iż dokonanie analizy i oceny skutków ekonomicznych zmian taryfy było obowiązkiem organu regulacyjnego

W związku z powyższym sąd uchylił zaskarżoną decyzję Prezesa URE odmawiającą zmiany taryfy dla przedsiębiorcy dokonującego przesyłu ciepła.

Bartłomiej Nowak

Akademia Leona Koźmińskiego; Domański Zakrzewski Palinka